

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 51

гр. Кюстендил, 13.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Елисавета Г. Деянчева

като разгледа докладваното от Пенка Н. Братанова Въззивно частно наказателно дело № 20231500600085 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXII НПК- чл. 341 и сл. НПК вр. чл. 249, ал.3 вр. ал.1 НПК.

М.Кожухарова- прокурор при Кюстендилската районна прокуратура, ТО-Дупница обжалва определение №21 на ДнРС от проведено разпоредително заседание от 11.01.2023 г. по НОХД № 983/22 г. по описа на ДнРС в частта, в която съдът е прекратил съдебното производство по делото на основание чл.248, ал.3 НПК и е върнал делото на КнРП за отстраняване допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения на процесуалните правила.

Препис от жалбата е изпратен на подс. К. Г. Б. и на ощетеното юридическо лице- НЧ *****, които не са взели становище по същата.

КНОС, след проверка на материалите по НОХД № 983/22 г. на ДнРС, намира частния протест за допустим, доколкото е предявен в срока по чл. 342, ал.1 НПК от надлежна страна в наказателния процес. Определението на съда в частта за наличие на съществени отстраними нарушения на процесуални правила е правилно и обосновано, поради което следва да се потвърди по следните съображения:

Срещу К. Г. Б. е внесен обвинителен акт по чл. 204, б. „А“ вр. чл.201 НК, като се твърди, че същата е осъществил изпълнителното деяние по този текст. Обвинението е затова, че на неустановена дата след 09.08.2019 г. в с. Крайнинци Б. вкато длъжностно лице- по см. на чл.93, т.1, б. „Б“ НК-секретар на НЧ *****, назначена по трудов договор и на която ѝ е възложено да подписва финансово счетоводни документи, е присвоила сумата от 414, 54 лева връчени ѝ в това ѝ качество да ги пази и управлява, като случаят е маловажен е част от сумата е възстановена.

На 11.01.2023 г. е проведено РЗ по чл.247в от НПК за обсъждане на въпросите по [чл. 248, ал.1, т.1](#) до [8 от НПК](#) и с участието на всички страни, за което същите са били надлежно уведомени с изготвяне на разпореждане и

изпращане на съобщения по чл. 247б от НПК.

При проведеното РЗ са се явили подсъдимата, защитника ѝ адв.А.Р. и повереника на пострадалото юридическо лице НЧ *****- адв. М.Ч.. Юридическото лице е конституирано като граждански ищец. По искане на защитата на подсъдимия ДнРС е прекратил съдебното производство, като е посочил в ОЧ на ОА, че описанието на фактите е неясно, не са посочени действията на обвиняемата, с които същата е осъществила твърдяното деяние и че липсва описание на начина на извършването и механизма му. Прието е, че по този начин се е затруднило организиране на защитата на подсъдимата, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Предмет на обжалване е определението в частта му по чл. 248, ал.1, т.3 НПК, с което ДнРС е прекратил съдебното производство и е върнал делото на ДнРП за отстраняване на съществени отстраними процесуални нарушения в обвинителния акт.

В частния протест се развиват доводи за неправилност на определението на съда в атакуваната част: сочи се, че не било възможно да се установи конкретната дата на деянието, както и да се уточни механизма на твърдяното присвоително действие, респ. за липса на мотиви на същото.

Настоящата инстанция се солидаризира с доводите на ДнРС за нарушено право на защита на обвиняемата, изразяващо се в липса на описание на начина и механизма на извършване на същото. Съображенията за това са следните:

Преди да се разгледат съществените доводи в протеста следва да се припомни в общотеоретичен план, че престъплението длъжностно присвояване (в случая на Б. е повдигнато обвинение по привилегирования състав на същото), се характеризира с особен субект- длъжностно лице по см. на чл.93, ал.1 НК. На следващо място в нормата на чл.201 от НК е очертан предмета на престъплението- чужди пари, вещи или други ценности. От обективна страна изпълнителното деяние на присвояването се изразява до външнопроявена промяна на отношението на дееца към повереното му имущество, което той владее или пази за сметка на определен субект, изразено в противозаконно разпореждане с поверената вещ, в свой личен интерес или в интерес на друго- срвн. ППВС №3-70- ВС. Разпореждането може да се осъществи с фактически или правни действия и в полза на друго физическо или юридическо лице, без да има право на това. Присвояването е резултатно престъпление.

На тази плоскост настоящата инстанция констатира дефицит в подхода на прокурора да представи всички значими за конкретното деяние факти. Действително, изложени са подробни такива факти относно длъжностното ѝ качество, работата ѝ в посоченото НЧ, отношенията ѝ с ръководството на същото, действията ѝ като секретар и начина на водене на счетоводството, възможностите за теглене и внасяне на суми. Не става обаче в действителност ясно кое е действието, чрез което е осъществено изпълнителното деяние на твърдяното престъпление. За твърдяното теглене на суми е посочено, че то е част от делегираните ѝ правомощия, за което е съставяла съответните документи, както и че е налице липса. Наличието на такава обаче не означава, че е налице присвоително действие. От друга

страна- в частния протест прокурорът сочи, че не е възможно да бъде определен механизма на деянието, тъй като тя има задължение да пази и управлява имуществото си. Тогава възниква въпроса защо изобщо е внесен обвинителен акт, след като този механизъм е невъзможно да се установи. Ненапразно по- горе бе припомнен състава на длъжностното присвояване– негов елемент е разпоредително действие. Липсата на факти за наличие на такова действие несъмнено сочи, че правото на защита на обвиняемото лице е затруднено съществено, тъй като то не е в състояние да разбере в какво се обвинява.

Или в заключение КнОС приема, че описаните фактически положения в ОЧ на обвинителния акт не покриват стандартите на чл.246, ал.2 НК и на предписанията, дадени с ТР № 2/2002 г. на ОСНК. В този аспект правилен е извода на ДнРС, че е налице нарушение на съдопроизводствените правила, което да е довело до нарушение на правото на защита на обвиняемия по чл. 249 ал.4, т.1 от НПК, доколкото обвиняемата при наличието на посочения ОА е в невъзможност да научи за какво престъпление е привлечена. С оглед на гореизложеното съдът намира за неоснователни възраженията на прокурора в защита на така формулирания обвинителен акт, поради което определението на ДнРС се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното и на осн.чл. чл. 345, ал.1 НК вр. чл. 249, ал.3 от НПК, окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 21 на Дупнишкия районен съд от проведено разпоредително заседание от 11.07.2023 г. по НОХД № 983/22 г. по описа на същия съд, с което ДнРС е прекратил съдебното производство по делото на основание чл.248, ал.3 НПК и е върнал делото на КнРП, ТО-Дупница за отстраняване допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения на процесуалните правила.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____